Dosarul nr. 2-11492/2024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat
la data de 28 octombrie 2024 *municipiul Chişinău*

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător *Eugenia Culinca*
Grefier *Vanesa Malcic*

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Garant Design" împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations" şi ***** cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces

La data de 6 iunie 2023, Societatea cu Răspundere Limitată „Garant Design" (în continuare SRL „Garant Design") a depus în Judecătoria Chişinău, sediul Centru cerere de chemare în judecată împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations" (în continuare SRL „Titan Group&Associations") şi ***** cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reprezentantul reclamantei în bază de procură, Corneliu Plăcintă a indicat că, în conformitate cu contractele din 16 august 2018, 26 noiembrie 2018, 26 decembrie 2018, 30 aprilie 2019, 25 februarie 2020 şi respectiv din 8 februarie 2021, precum şi facturile fiscale nr. IV6989740 din 3 martie 2020, nr. IV8644118 din 6 ianuarie 2021, nr. IV8644184 din 20 ianuarie 2021, nr. 1V8644185 din 22 ianuarie 2021, nr. IV9583024 din 10 februarie 2021 şi respectiv nr. IV9583027 din 11 februarie 2021, SRL „Garant Design" a livrat şi montat marfă către SRL „Titan Group&Associations", în sumă totală de 697.712,00 lei.

A remarcat reprezentantul reclamantei că, în conformitate cu prevederile contractelor (p. 2.2.2.), termenul de achitare a mărfii constituie momentul predării-primirii lucrărilor. Astfel, termenul de achitare a devenit scadent spre plată la data de 3 martie 2020, 6 ianuarie 2021, 20 ianuarie 2021, 22 ianuarie 2021, 10 februarie 2021 şi respectiv la data de 11 februarie 2021.

Întru garantarea obligaţiei de plată a companiei-pârâte, în baza contractului din 26 noiembrie 2018, ***** a semnat contractul de fidejusiune nr. 4 din 26 noiembrie 2018. Valoare maximă de răspundere a fidejusorului constituie suma de 392.560,00 lei.

Partea reclamantă, făcând referire la punctul 4.1. al contractelor, potrivit căruia, pentru întârzierea achitării lucrărilor, beneficiarul va achita executorului, o penalitate în mărime de 0,5% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere, dar şi la prevederile art. 934, 942 ale Codului civil a solicitat să fie încasată de la pârâţi şi dobânda de întârziere în mărime de 210 772,25 lei.

S-a atras atenţia instanţei asupra faptului că, la data de 24 noiembrie 2022, SRL „Garant Design” a încercat soluţionarea pe cale amiabilă a litigiului apărut, prin expedierea în adresa pârâţilor a reclamaţiilor nr. 24/11, prin care au fost informaţi despre încălcarea obligaţiilor contractuale şi s-a solicitat achitarea datoriei restante, însă, până în prezent nici un răspuns la reclamaţiile înaintate nu au parvenit, iar datoria nu a fost stinsă totalmente.

În temeiul art. 774, 901, 1108-1135 Cod civil, SRL „Garant Design” a solicitat încasarea, în mod solidar, de la SRL „Titan Group&Associations” şi ***** datoria în mărime de 392.560 lei, precum şi încasarea de la SRL „Titan Group&Associations” a datoriei în mărime de 305.152 lei şi dobânda de întârziere în mărime 210.772,25 lei, cu compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă la examinarea prezentei cauze, constituite din taxa de stat în mărime de 27.254,52 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamanta şi-a majorat cuantumul pretenţiilor din acţiune, în partea încasării cheltuielilor de judecată, şi anume, legate de înştiinţarea pârâtului, în mărime de 2.000 lei (f.d. 52).

Aspecte de procedură

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 iunie 2023, cererea de chemare în judecată a fost acceptată în procedură contencioasă şi stabilit termenul de examinare a cauzei (*f.d. 41*).

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 iunie 2023, s-a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare înaintată de reclamantă, cu aplicarea sechestrului pe bunurile şi mijloacele financiare ale pârâţilor SRL „Titan Group&Associations” şi ***** în limita valorii acţiunii (f.d. 42-43).

Încheierile Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 12 iunie 2023 au fost expediate în adresa pârâţilor prin intermediul Poştei Moldovei, însă au fost returnate instanţei de judecată având imposibilitatea înmânării. Astfel, din adresa pârâtului ***** s-a returnat corespondenţa cu menţiunea „*plecat*” (f.d. 48), iar din adresa pârâtei SRL „Titan Group&Associations” cu menţiunea „*nereclamat*” (f.d. 49).

Potrivit procesului-verbal de înmânare a actului, întocmit de executorul judecătoresc Evelina Marianciuc, la data de 19 ianuarie 2024, ora 13.55, la cererea reprezentantului SRL „Garant Design”, Corneliu Plăcitnă, executorul judecătoresc a expediat prin intermediul Whatsapp la nr. de telefon 069838923, administratorului SRL „Titan Group&Associations”, ***** citaţia cu nr. 2-23081705-12-2-08062023 şi cererea de chemare în judecată cu actele anexate, în volum de 39 file, scanate (f.d. 93).

În cadrul şedinţelor de judecată, reprezentantul reclamantei în bază de procură, Corneliu Plăcintă, a susţinut integral cererea de chemare în judecată în temeiul argumentelor de fapt şi de drept invocate, concretizând că, în cerere la pct. 2 din solicitări a fost admisă o eroare în ceia ce priveşte încasarea sumei de 747,25 lei, aceasta urmând a fi exclusă.

Reprezentantul pârâtei SRL „Titan Group&Associations”, avocatul Tudor Buhnaci, fiind înştiinţat în mod legal, în şedinţă de judecată nu s-a prezentat, fără a comunica instanţei motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea sau examinarea cauzei în lipsă.

Pârâtul *****, în şedinţe de judecată, nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei.

Aprecierea instanţei de judecată

Studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, audiind explicaţiile participanţilor prezente în şedinţa de judecată, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite integral cererea de chemare în judecată din raţionamentele ce urmează.

În conformitate cu dispoziţia art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale.*

În corespundere cu art. 121 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.*

Iar, în baza art. 130 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de legislaţie. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Din suportul probatoriu anexat la materialele dosarului, instanţa de judecată constată cu certitudine că, în baza contractelor din 16 august 2018, 26 noiembrie 2018, 26 decembrie 2018, 30 aprilie 2019, 25 februarie 2020 şi 8 februarie 2021, încheiate între SRL „Garant Design", în calitate de executor, şi SRL „Titan Group&Associations", în calitate beneficiar, părţile au convenit că, executorul va livra şi efectua lucrări de montare a ferestrelor/roletelor/porţilor la obiectele beneficiarului, iar cel din urmă va achita preţul mărfii livrate şi serviciilor oferite (f.d. 5-28).

Totodată, instanţa de judecată reţine că, la data de 26 noiembrie 2018 *****, în calitate de fidejusor, conform contractului de fidejusiune nr. 4, s-a obligat să răspundă, în mod solidar cu debitorul, în faţa creditorului, în caz e neonorare a obligaţiilor contractuale de către debitor, cu achitarea datoriei pentru marfa livrată, penalităţilor, despăgubirilor, precum şi a cheltuielilor de urmărire în justiţie, suma maximă a obligaţiunilor pentru care garantează fiind de 392.560 lei (*f.d. 29)*.

Prin urmare, instanţa de judecată a conchis că, între părţile litigante în baza contractelor sinalagmatice menţionate au fost instituite raporturi juridice, care generează drepturi şi obligaţii reciproce şi interdependente, obligaţia fiecărei părţi având-şi cauza juridică în obligaţia celeilalte.

Din înscrisurile anexate la cererea de chemare în judecată, şi anume, facturile fiscale nr. IV6989740 din 3 martie 2020, nr. IV8644118 din 6 ianuarie 2021, nr. IV8644184 din 20 ianuarie 2021, nr. IV8644185 din 22 ianuarie 2021, nr. IV9583024 din 10 februarie 2021 şi nr. IV9583027 din 11 februarie 2021 (*f.d. 29A-31*), rezultă că, executorul şi-a onorat pe deplin obligaţiile asumate prin contracte, livrând cumpărătorului SRL „Titan Group&Associations" marfa solicitată şi executând pentru acesta lucrări de montare a construcţiilor din aluminiu.

Sub acest aspect, instanţa notează că, de la data semnării de către administratorul SRL „Titan Group&Associations", ***** a facturilor fiscale înaintate spre achitare, beneficiarul mărfii şi lucrărilor de montare nu a înaintat obiecţii cu privire la calitatea mărfii şi a lucrărilor executate.

Potrivit actului de verificare a decontărilor pentru perioada 1 ianuarie 2020 – 19 ianuarie 2023, datoria pârâtei SRL „Titan Group&Associations" faţă de SRL „Garant Design" constituia suma de 697.712 lei (f.d. 32).

Reieşind din cele menţionate, cu certitudine rezultă că, beneficiarul mărfii şi lucrărilor de montare – SRL „Titan Group&Associations", până la data depunerii acţiunii în judecată de către SRL „Garant Design", nu şi-a onorat integral obligaţiunile asumate conform contractelor încheiate.

Urmare a neexecutării obligaţiilor asumate de către debitorul SRL „Titan Group&Associations” conform contractelor încheieate, reclamanta SRL „Garant Design”, la data de 24 noiembrie 2022 0, a adresat SRL „Titan Group&Associations” şi fidejusorului *****, reclamaţie, prin care le-a solicitat achitarea sumei restante de 697.712 lei, acordându-le un termen de 5 zile bancare, cu rezervarea dreptului ca, în caz de neachitare, de a înainta în instanţa de judecată acţiune civilă în vederea încasării silite a datoriei de bază, penalităţii, dobânzii de întârziere şi cheltuielilor de judecată suportate (*f.d. 33-35*).

Reclamaţiile nu au fost recepţionate de către SRL „Titan Group&Associations” şi *****, fiind returnate expeditorului SRL „Garant Design” cu menţiunea „nereclamat” şi „plecat”.

Având în vedere faptul că, în termenul indicat, SRL „Titan Group&Associations” şi ***** nu au achitat datoriei, reclamanta a înaintat instanţei de judecată prezenta acţiune, cu solicitarea de încasare pe cale judecătorească a sumei datorate, dobânzii de întârziere şi compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate.

Fiind înştiinţată despre examinarea cauzei aflate pe rolul instanţei de judecată, societatea-pârâtă şi administratorul acesteia, fidejusorul *****, în termenul acordat de instanţă, nu şi-au expus poziţia cu privire la pretenţiile înaintate de reclamantă, circumstanţele invocate de reclamantă nu au fost negate şi nici obiectate, astfel fiind acceptate de partea pârâtă.

În astfel de împrejurări instanţa de judecată consideră necesar să reitereze că, în baza art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, *faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat*.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (1), (2) lit. a) Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) şi corespondentului său art. 9 alin. (1), (2) lit. a) Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019), *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.*

Conform art. 9 Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) şi corespondentului său art. 10 Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019), *persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

Potrivit dispoziţiei art. 514 Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) şi corespondentului său art. 776 Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019), *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

În acord cu dispoziţia art. 572 Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) şi corespondentului său art. 858 Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019), *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

Dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.

Atît art. 575 alin. (1^1) Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019), cât şi art. 861 alin. (2) Cod civil preved că, *dacă datoria de a executa imediat nu rezultă din lege, contract sau din natura obligaţiei, debitorul trebuie să execute obligaţia în termen de 7 zile din momentul primirii facturii sau a unei cereri echivalente din partea creditorului. Introducerea acţiunii în justiţie faţă de debitor se asimilează cererii de executare din partea creditorului.*

În temeiul art. 602 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019), *în cazul în care nu execută obligaţia, debitorul este ţinut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedeşte că neexecutarea obligaţiei nu-i este imputabilă. Neexecutarea include orice încălcare a obligaţiilor, inclusiv executarea necorespunzătoare sau tardivă.*

Art. 901 alin. (1) Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019) statuează că, *atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei;*

b) să suspende executarea obligaţiei corelative;

c) să reducă obligaţia sa corelativă;

d) să recurgă la rezoluţiunea contractului;

e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare;

f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

Atât dispoziţia art. 666 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) cât şi art. 992 Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019) stipulează că, *contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

În acelaşi timp art. 667 alin. (1) Cod civil (în redacţia de până la 1 martie 2019) statuează că, *părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte şi pot stabili conţinutul lor. Dacă, în scopul protecţiei intereselor prioritare ale societăţii sau ale unui individ, efectele unui contract depind de încuviinţarea autorităţilor statului, limitările şi condiţionările trebuie reglementate prin lege.*

Art. 993 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019) prevede că, *oricine îşi poate alege în mod liber contractantul, dacă legea nu prevede altfel. Părţile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispoziţiilor legale imperative, contracte şi pot stabili conţinutul lor.*

Iar, în baza art. 1146 alin. (1) din Cod civil (în redacţia din data semnării contractului de fidejusiune – 26 noiembrie 2018), *prin contract de fidejusiune, o parte (fidejusor) se obligă faţă de cealaltă parte (creditor) să execute integral sau parţial, gratuit sau oneros obligaţia debitorului.*

În conformitate cu art. 1153 Cod civil (în redacţia din data semnării contractului de fidejusiune – 26 noiembrie 2018), *fidejusorul răspunde în toate cazurile doar până la suma maximă menţionată în contractul de fidejusiune. Până la suma maximă menţionată în contractul de fidejusiune, fidejusorul răspunde, în absenţa unei clauze contrare, pentru:*

a) totalul, din momentul respectiv, al datoriei principale, în special atunci când datoria principală a fost modificată datorită vinovăţiei ori întârzierii debitorului principal, însă în situaţia unei penalităţi contractuale sau a unei despăgubiri globale prevăzute pentru cazul încetării contractului, doar atunci cînd s-a convenit expres în acest sens;

b) cheltuielile de reziliere a contractului şi de urmărire în justiţie dacă trebuie suportate de debitorul principal în măsura în care fidejusorului i s-a dat la timp posibilitatea de a le evita prin satisfacerea cerinţelor creditorului.

c) dobânzile datorate de debitorul principal dacă s-a convenit în mod expres asupra acestui lucru.

Normele legale relevate stabilesc că, debitorul şi fidejusorul răspund solidar în toate cazurile, dacă în contract nu este prevăzut altfel. În acelaşi timp, legea stabileşte că, fidejusorul răspunde în limita sumei convenite de părţi în contractul de fidejusiune.

Pe cale de consecinţă, instanţa de judecată constată că, prin semnarea contractului de fidejusiune, fidejusorul ***** şi-a asumat obligaţia de a răspunde împreună cu debitorul în caz

de neexecutare a obligaţiilor conform contractelor încheiate şi de a achita marfa şi lucrările executate, în limita sumei maxime de 392.560 lei.

În conformitate cu normele precitate şi clauzele contractului de fidejusiune, creditorul SRL „Garant Design" este în drept de a pretinde concomitent încasarea plăţii sale din contul atât a debitorului SRL „Titan Group&Associations", cât şi a fidejusorului *****, în limita sumei de 392.560 lei.

Din analiza normelor legale citate supra şi a clauzelor contractelor de livrare şi montare a mărfii şi contractul de fidejusiune, precum şi a înscrisurilor prezentate de reclamantă, instanţa de judecată apreciază ca întemeiate cerinţele reclamantei cu privire la încasarea, în mod solidar, din contul pârâtei SRL „Titan Group&Associations" şi a pârâtului ***** a datoriei în mărime de 392.560 lei.

Având în vedere faptul că, restul sumei datorate de către SRL „Titan Group&Associations" faţă de SRL „Garant Design", în mărime de 305.152,00 lei, nu a fost garantată de fidejusorul *****, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a dispune încasarea acestei sumei din contul pârâtei SRL „Titan Group&Associations", or, după cum indică materialele dosarului, aceasta nu şi-a executat în mod corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi termenul stabilit obligaţia asumată prin contractul de livrare şi montare a mărfii.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a mai solicitat şi încasarea de la pârâta SRL „Titan Group&Associations" a dobânzii de întârziere în mărime de 210.772,25 lei, invocând în acest sens că, părţile, la pct. 4.2. al contractelor, au stabilit că, pentru întârzierea achitării lucrărilor, beneficiarul va achita executorului o penalitate în mărime de 0,5% din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Potrivit calculului prezentat de partea reclamantă, dobânda de întârziere solicitată a fost calculată pentru perioada 10 martie 2020 –1 decembrie 2022.

Conform prevederilor art. 942 alin. (1) şi (2) Cod civil (în redacţia din 1 martie 2019), *în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadenţă, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenţei plăţii până la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispoziţiile legale speciale. Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art. 874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadenţă obligaţia pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art. 874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.*

Art. 874 Cod de procedură civilă indică că, *în cazul în care, conform legii sau contractului, obligaţia este purtătoare de dobândă, se plăteşte o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă conform alin.(2) dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată. (2) Rata de bază a Băncii Naţionale a Moldovei aplicabilă: a) pentru primul semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 ianuarie din anul respectiv; b) pentru al doilea semestru al anului în cauză, este rata în vigoare la data de 1 iulie din anul respectiv.*

În această ordine de idei, instanţa de judecată învederează faptul că, dobânda de întârziere prevăzută de art. 942 Cod civil reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligaţiilor pecuniare. Prin prisma prevederilor legale pre-citate, rezultă că, doar obligaţiilor pecuniare li se aplică dobânda de întârziere. Sunt pecuniare dacă au ca obiect prestaţia de a da o sumă de bani şi în cazul întârzierii executării obligaţiei de altă natură.

În acelaşi timp, este de menţionat că, creditorul obligaţiei pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, de regulă, în temeiul dispoziţiei legale, dacă legea specială sau contractul părţilor nu prevăd altă mărime a dobânzii. Prin urmare, dobânda de întârziere curge de drept, chiar dacă nu

a fost stabilită printr-un contract scris între părţi, important ca obligaţia debitorului să rezulte din plata unei sume de bani, să fie lichidă şi exigibilă.

Pe motiv că, pârâta SRL „Titan Group&Associations” a fost în întârziere de plată, or, aceasta nu a achitat costul mărfii procurate şi montării acesteia în termenii prevăzuţi, în temeiul art. 942 al Codului civil, reclamanta SRL „Garant Design” dispune de dreptul de a pretinde la dobânda de întârziere.

Pe cale de consecinţă, ţinând cont de prevederile legale citate şi având în vedere că societatea-pârâtă, după primirea mărfii şi montarea acesteia era obligată să achite executorului valoarea acesteia, în conformitate cu condiţiile contractuale, însă această obligaţie de plată nu a fost onorată de beneficiar, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parţial cerinţa reclamantei privind încasarea din contul pârâtei SRL „Titan Group&Associations” a dobânzii de întârziere în mărime de 199.599,86 lei, pentru perioada: 10 martie 2020 –1 decembrie 2022, cu excluderea sumelor calculate de reclamantă şi pentru perioada stărilor de urgenţă (calculul dobânzii de întârziere cu excluderea perioadelor de urgenţă este anexat la f.d. 87, verso).

De asemenea, prin cererea de chemare în judecată, reclamanta a solicitat compensarea din contul pârâţilor a cheltuielilor de judecată, formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată şi cheltuielilor de înştiinţare a pârâţilor.

În acest sens, sunt relevante prevederile art. 82 Cod de procedură civilă (în vigoare la data depunerii acţiunii – 6 iunie 2023), *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.*

Art. 90 lit. c) Cod de procedură civilă prevede că: *din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte: cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată.*

Prin prisma art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată.*

Din sensul art. 3 alin. (1), lit. a) al Legii taxei de stat nr. 1216-XII din 3 decembrie 1992 (în vigoare la data depunerii acţiunii) rezultă că, *tarifele taxei de stat se stabilesc la următoarele cuantumuri: 1) pentru cererile de chemare în judecată, cererile terţilor care au revendicări de sine stătătoare, pentru cererile privitor la litigiile precontractuale, pentru cererile (plângerile) privitor la cauzele cu procedură specială, pentru cererile de apel şi cererile de recurs, pentru cererile de revizuire a hotărârilor instanţelor judecătoreşti, precum şi pentru eliberarea de către instanţele judecătoreşti a copiilor (duplicatelor) de pe documente: a)pentru cererile de chemare în judecată, privitor la litigiile cu caracter patrimonial, cererile de contestare a unui titlu executoriu sau a unui alt document prin care încasarea se produce în mod incontestabil 3% din valoarea acţiunii sau din suma încasată, dar nu mai puţin de 150 lei şi nu mai mult de 25000 lei de la persoanele fizice şi nu mai puţin de 270 lei şi nu mai mult de 50000 lei de la persoanele juridice.*

Pornind de la temeinicia pretenţiilor patrimoniale invocate, instanţa urmează să compenseze reclamantei din contul pârâţilor SRL „Titan Group&Associations” şi ***** cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 11.776,80 lei, proporţional sumei încasate în mod solidar de la pârâţi şi sumei de 2.000 lei, cu titlu de cheltuieli de înştiinţare a pârâţilor, prin intermediul executorului judecătoresc.

În acelaşi context, instanţa de judecată, consideră justificată compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă la examinarea prezentei cauzei din contul pârâtei SRL „Titan Group&Associations”, în mărime de 15142,55 lei, proporţional sumei datoriei dispuse de a fi încasate de la pârâtă.

Faptul suportări acestor cheltuieli, a fost confirmat de către partea reclamantă prin ordinul de plata nr. 3671 din 26 aprilie 2023 (f.d. 4) şi ordinul de plată nr. 1 din 26 februarie 2024 (f.d. 57).

În conformitate cu art. 90 lit. c), art. 94 alin. (1), art. 238-241 şi art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Garant Design” împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations” şi ***** cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată *se admite parţial.*

Se încasează, în mod solidar, de la Societatea cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations” (cod fiscal 1009600034102) şi ***** (cod fiscal *****) în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată „Garant Design” (cod fiscal 1011600009936) *datoria în mărime de 392.560,00 lei (trei sute nouăzeci şi două mii cinci sute şaizeci lei, 00 bani).*

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations” (cod fiscal 1009600034102) în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată „Garant Design” (cod fiscal 1011600009936) datoria în mărime de 305.152,00 lei (trei sute cinci mii o sută cincizeci şi doi lei. 00 bani) şi dobânda de întârziere în sumă de 199.599,86 lei (o sută nouăzeci şi nouă mii cinci sute nouăzeci şi nouă lei 86 bani), *în total suma de 504.751,86 lei (cinci sute patru mii şapte sute cinci zeci şi unu lei. 86 bani).*

Se încasează, în mod solidar, de la Societatea cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations” (cod fiscal 1009600034102) şi ***** (cod fiscal *****) în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată „Garant Design” (cod fiscal 1011600009936) cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 11776,80 lei (unsprezece mii şapte sute şaptezeci şi şapte lei 80 bani), cheltuieli de înştiinţare a pârâţilor în mărime de 2000,00 lei (două mii lei 00 bani), *în total suma de 13776,80 lei (treisprezece mii şapte sute şaptezeci şi şase lei 80 bani)*

Se încasează de la Societatea cu Răspundere Limitată „Titan Group&Associations” (cod fiscal 1009600034102) în beneficiul Societăţii cu Răspundere Limitată „Garant Design” (cod fiscal 1011600009936) cheltuielile de judecată constituite din *taxa de stat în sumă de 15142,55 lei (cincisprezece mii o sută patruzeci şi doi lei 55 bani).*

În rest acţiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător *Eugenia Culinca*